

بررسی عوامل مرتبط با ناامنی غذایی و تاثیر آن بر کیفیت زندگی مرتبط با سلامت زنان دارای فرزند دبیرستانی شهرستان بابلسر

سمیرا احمدی طاهری^۱، حامد پورآرام^۲، امیرحسین رمضانی^۳، رامین حشمت^۴، ابوعلی ودادهیر^۵، رضا سبحانی^۱

۱ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم بهداشتی در تغذیه، دانشکده بهداشت و پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ایران

۲ متخصص تغذیه و استادیار گروه تغذیه جامعه، دانشکده علوم تغذیه و رژیم‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

۳ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم بهداشتی در تغذیه، دانشکده علوم تغذیه و رژیم‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

۴ متخصص اپیدمیولوژی و استادیار، مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

۵ متخصص علوم اجتماعی و استادیار گروه مردم‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران، ایران

نشانی پست الکترونیک نویسنده مسئول: hpouraram@yahoo.com

چکیده:

مقدمه و هدف: بررسی‌ها نشان می‌دهد که بین ناامنی غذایی و کاهش سلامت روانی و جسمی در زنان خانوارهای کم‌درآمد ارتباط معنی‌داری وجود دارد. هدف این مطالعه بررسی ارتباط بین ناامنی غذایی با کیفیت زندگی مرتبط با سلامت روانی و جسمی زنان دارای فرزند دبیرستانی است.

روش اجرا: این مطالعه مقطعی بر روی ۲۸۹ زن دارای فرزند دبیرستانی در سال ۱۳۹۴ در شهرستان بابلسر انجام شد. پرسشنامه‌ی اطلاعات عمومی، پرسشنامه ۱۸ گویه‌ای امنیت غذایی و زمینه‌یابی سلامت (SF-12) به وسیله مصاحبه رو در رو با شرکت‌کنندگان تکمیل شد. به منظور بررسی ارتباط بین متغیرها از آزمون‌های کای اسکوئر، تی تست و رگرسیون خطی چندگانه استفاده گردید.

یافته‌ها: ناامنی غذایی با سن زنان، محل زندگی، شغل و سطح تحصیلات همسرشان ارتباط معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$). یافته‌ها نشان دهنده‌ی وجود یک ارتباط معکوس بین نمره‌ی سلامت جسمی با ناامنی غذایی بود ($\beta = -1/0.79$, $P < 0.001$). این ارتباط پس از تعدیل اثر سن، تحصیلات، شغل، شغل همسر، تحصیلات همسر، محل زندگی و بعد خانوار معنی‌دار باقی ماند. ارتباط بین ناامنی غذایی و نمره‌ی سلامت روانی نیز معنی‌دار بود ($\beta = -0/728$, $P < 0.001$). پس از تعدیل اثر متغیرهای ذکر شده در بخش قبل نیز این ارتباط معنی‌داری خود را حفظ کرد.

نتیجه گیری: می توان گفت که ناامنی غذایی باعث کاهش سلامت روانی و جسمی در زنان دارای فرزند دبیرستانی می شود. در نتیجه نیاز به توجه بیشتری جهت کاهش ناامنی غذایی در جامعه وجود دارد.

واژگان کلیدی: ناامنی غذایی، سلامت روانی، سلامت جسمی، زنان